

φραϊς, ἀλλὰ καὶ αἱ βαρύτεραις ἀσθένειαις, σὺν Θεῷ εὐτυχῶς θεραπεύονται· μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὸ Λατινικὸν εἰς τὴν ἀπλῆν τῶν σημερινῶν Γραικῶν διάλεκτον παρὰ τοῦ ἐλαχίστου ἐν σπουδαίοις Ἰωάννου Ἀδάμη. Ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ τῆς Ἀλλης, ἔτει σωτηρίῳ 1772. εἰς 8^{ον}.

(146) — Τοῦ σωφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μανουήλου τοῦ Μουχοπούλου περὶ Σχεδῶν. Ἦτοι Γραμματικὴ ἐν σχήματι τεχνολογικῷ περὶ Ἑτυμολογίας, εἶτ' οὖν Τεχνολογίας, διαλαμβάνουσα καὶ εἰς ἑῶς περὶ Ὀρθογραφίας ἐμμεθόδως διδάσκουσα, ἐν ἣ ἀναπτύσσονται καὶ αἱ πλείους τῶν ἐν αὐτῇ διαληφθεισῶν λέξεων σημασίαι, καὶ τινες αὐτῶν παραγωγαί. Τύποις ποτὲ ἐκδοθεῖσα παρὰ Ῥοβέρτου Στεφάνου· νῦν δὲ τὸ δεύτερον μετατυπωθεῖσα προτροπῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ Ἀρχοντος Κωνστ. Ἀλεξάνδρου Φιλιππίδου, τοῦ Γαίτου. Ἐν Βιέννῃ, παρὰ Ἰωσήφ τῷ Κουρτζβέικ· ἐν ἔτει αψογ'. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Α'. ἔκδοσις τῆς Γραμματικῆς τῆς ἐτυπώθη ἐν Παρισίοις τὸ 1545 ἔτος εἰς 4^{ον}. Ἐκδότης δὲ τῆς παρούσης Β'. ἐκδόσεως εἶναι, ὡς υπογράφεται ἐν τῷ Προοιμίῳ, Μ. Π. Γ. τοῦ Σιατιστέως, ἡγουν· Μιχαὴλ Π^α Γεωργίου ὁ Σιατιστέως, ὁ μετὰ ταῦτα συντάξας μίαν πρόχειρον διδασκαλίαν περὶ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, ὡς θέλομεν ἰδεῖ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

(147) — Ἐπιστολᾶριον ἢ Ἐπιστολικὸς χαρακτήρ, δι' οὗ διδάσκονται οἱ φιλομαθεῖς, πῶς νὰ γράφουν μὲ καλὴν τάξιν Ἐπιστολάς πρὸς ὅποιονδήποτε πρόσωπον, μὲ τοὺς τίτλους ἐκάστῳ κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον, ὡς τὴν σήμερον συνηθίζεται. Ἔτι δὲ καὶ σύντομος Διδασκαλία περὶ Μιμήσεως, σὺν διαφόροις παραδείγμασι. Καὶ τινες κανόνες εἰς Ἐπιστολάς περὶ πραγματείας. Μετὰ προσθήκης Ἱστορικῆς πληροφορίας περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Θρόνων τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· ὁμοῦ καὶ Χρονολογίας, Μηνολογίου, καὶ χρησίμων κανονίων περὶ τῶν Πασχαλίων,